

تعیین مناسب ترین روش زمین آمار در تهیه‌ی نقشه‌ی تغییرات pH و آب‌های زیرزمینی (مطالعه‌ی موردی: دشت ارسنجان)

محمد شعبانی^۱

تاریخ دریافت: ۱۵/۶/۸۷ تاریخ پذیرش: ۲۰/۹/۸۷

چکیده

مدیریت پهنه‌ی منابع آبی، و حفظ و ارتقای کیفیت آنها، نیازمند به وجود داده‌هایی در زمینه‌ی موقعیت، مقدار و پراکنش عوامل شیمیایی آب در یک منطقه‌ی جغرافیایی معین می‌باشد. انتخاب و دقت روش‌های مناسب پهنه‌بندی و تهیه‌ی نقشه‌ی تغییرات ویژگی‌های زیرزمینی بستگی به شرایط منطقه و وجود آمار و داده‌های کافی در آن دارد، که انتخاب صحیح آنها گامی اساسی و مهم در مدیریت منابع آبی منطقه بشمار می‌رود. هدف از انجام این پژوهش تعیین مناسبترین روش میان یابی به منظور بررسی و تحلیل مکانی اندازه pH و TDS آب‌های زیرزمینی دشت ارسنجان واقع در شمال شرقی استان فارس بود. بدین منظور، از روش‌های زمین آمار مانند کریجینگ معمولی (OK) و کریجینگ ساده (SK)، و روش‌های معین مانند عکس فاصله (IDW)، تابع شعاعی (RBF)، تخمینگر موضعی (LPI)، و تخمینگر عام (GPI) استفاده شد. نتایج نشان دادند که در بین روش‌های معین، روش RBF به دلیل R بالاتر و RMSE پایین تر جهت تهیه‌ی نقشه‌ی تغییرات pH و TDS در منطقه مناسب ترین است. افزون بر آن، نتایج نشان دادند که روش SK با داشتن $R = 0.770$ ، $RMSE = 0.462$ ، و روش OK، با داشتن $R = 0.270$ و $RMSE = 0.200$ در بین روش‌های کریجینگ به ترتیب جهت تهیه‌ی نقشه‌ی تغییرات pH و TDS برتری دارند. در نهایت، از مقایسه‌ی روش‌های گوناگون میان یابی نتیجه گیری شد که روش زمین آمار کریجینگ ساده و معمولی نسبت به روش‌های معین برتری داشته^T و به ترتیب به عنوان روش‌های مناسب جهت تهیه نقشه‌ی نهایی تغییرات pH و TDS در دشت ارسنجان انتخاب می‌شوند.

واژه‌های کلیدی: کیفیت آب، pH، TDS، روش‌های زمین آمار، روش‌های معین، آب‌های زیرزمینی، دشت ارسنجان.

¹ - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان.

E-mail:mohamshabani@yahoo.com

پیشگفتار

نقشه های تغییرات ویژگی های کیفی آب های زیر زمینی گامی اساسی و مهم در مدیریت منابع آبی منطقه بشمار می رود. در داخل و خارج از کشور مطالعاتی گوناگون در مورد کاربرد روش های میان یابی در مطالعه ای آب های زیرزمینی انجام گرفته است که به برخی آنها اشاره می شود. نظری زاده و همکاران (۱۳۸۵) از روش زمین آمار در بررسی تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی دشت بالارود استفاده کرده و گزارش نمودند که متغیر نمای های هدایت الکتریکی ، کلر و سولفات به ترتیب دارای دامنه ای تاثیر ۶۱۰۰، ۵۰۸۰۰، ۱۰۲۱۰۰، ۱/۵۳۲ و ۰/۵۳۳ درصد بوده و از ساختار کروی تعیت می کند. زهتابیان و همکاران (۱۳۸۶) در مطالعه ای با عنوان بررسی و تحلیل مکانی ویژگی های کیفی آب های زیرزمینی در حوزه ای آبخیز گرم سار واقع در استان سمنان با استفاده از روش های میان یابی زمین آمار و معین با مقایسه RMSE و دیگر عامل های ارزیابی به این نتیجه رسیدند که روش های زمین آماری نسبت به روش های معین دقیقی بالاتر دارند. به گونه ای که از بین روش های زمین آماری، روش کوکریجینگ و از میان روش های معین، روش تابع شعاعی از دقیقی بالاتر برای بیشتر عامل ها برخوردار بود. کرسیک (۱۹۹۷) روش کریجینگ را به عنوان بهترین و قوی ترین ابزار برای درون یابی داده های تهیه های نقشه های اندازه ای آب زیرزمینی معرفی کرد. جاگر (۱۹۹۰) همچنین از ابزارهای زمین آمار مثل کریجینگ برای شبیه سازی متغیرهای کیفیت آب زیرزمینی استفاده کرد و نتیجه گرفت که کریجینگ از دیگر ابزارهای زمین آماری برای شبیه سازی متغیرهای کیفیت آب زیرزمینی بهتر است. احمد (۲۰۰۲) کاربرد روش کریجینگ را در تخمین وابستگی مکانی متغیرهای کیفیت آب مثل TDS به کار برد و نتیجه گرفت که کریجینگ قابلیت بالایی برای این هدف دارد. گاوس و همکاران (۲۰۰۳) به بررسی غلطت آرسنیک در آب های زیرزمینی بنگلادش پرداختند. در این مطالعه از داده های ۳۵۳۴ چاه استفاده شد. داده های بدست آمده نشان دهنده ای چولگی بالا در داده های آرسنیک بود. برای برآورد غلطت و تهیه های نقشه های احتمال از روش کریجینگ گسسته استفاده شد. نتایج نشان دادند که در

منابع آب زیرزمینی در کشور ایران و بسیاری از کشورهای دیگر که آب و هوایی مشابه دارند، مهمترین منابع آب مورد استفاده در کشاورزی و شرب بشمار می آیند. از سوی دیگر خطر آلودگی کمتر این منابع نسبت به دیگر روش های فراوری آب باعث شده که حتی در مناطقی که کمبودی از لحاظ آب سطحی احساس نمی شود نیز استفاده از این منابع رونق داشته باشد. موضوع آلودگی آب ها نه تنها در کشورهای صنعتی بلکه در کشورهای در حال توسعه نیز مطرح است. برای مثال در بیشتر شهرهای ایران که آب شرب از منابع زیرزمینی تامین می شود ، باید به مساله ای آلوده بودن این منابع به نیترات و سایر عناصر سمی که ممکن است به وسیله ی چاههای فاضلاب یا کودها و سمومی که در کشاورزی مصرف شده و همراه با آب نفوذی به لایه های آبدار می رسد، توجه شود . بنابراین در مطالعات هیدرولوژی همراه با مطالعه کمی مقدار آب ، معیارهای کیفی آن نیز بررسی می شوند (مهدوی ۱۳۸۴). تغییر کیفیت آب های زیرزمینی و شور شدن منابع آب هم اکنون خطری بزرگ در راه توسعه ای کشاورزی کشور بویژه در اراضی خشک می باشد. کیفیت آب زیرزمینی همچون آب سطحی همواره در حال تغییر است ، اما این تغییرات نسبت به آب های سطحی بسیار کندر صورت می گیرد (مهدوی ۱۳۸۴). تهیه های نقشه های به هنگام تغییرات شوری و املاح می تواند گامی مهم در بهره برداری صحیح از منابع آب باشد . افزون بر آن نقشه های تغییرات ویژگی های شیمیایی آب های زیر زمینی ، نقشی ارزشمند را در فرایند تصمیم گیری و مدیریت استفاده و بهره برداری از آب های زیرزمینی ایفا می کند. روش هایی گوناگون برای مطالعه و پنهنه بندی تغییرات ویژگی های آب های زیر زمینی وجود دارد که هر کدام از آنها بسته به شرایط منطقه و وجود آمار و داده های کافی دارای دقت هایی گوناگون می باشند. از جمله روش های میان یابی تهیه های نقشه های تغییرات کیفیت آب های زیرزمینی می توان به روش های زمین آمار کریجینگ و کوکریجینگ و روش های معین مانند روش عکس فاصله ، تابع شعاعی و غیره نام برد. انتخاب روش مناسب پنهنه بندی و تهیه های

۱۰۱/۰۶۴ کیلومتر مربع و بین طول های شرقی "۵۲°۵۲'۱۲" تا "۵۳°۰۱'۲۳" و عرض های شمالی "۲۹°۴۶'۲۳" تا "۲۹°۵۶'۱۵" واقع شده و جزء حوزه ای آبخیز دریاچه ای طشك و بختگان بشمار می آید. میانگین ارتفاع حوزه ای آبخیز دشت ارسنجان ۱۷۵۰ متر، بیش ترین ارتفاع حوزه ۳۲۷۰ متر در قله ای کوه سیاه و کمترین ارتفاع در نقطه ای خروجی دشت معادل ۱۶۰۰ متر از سطح دریا می باشد. میانگین بارندگی، درجه حرارت و تبخیر و تعرق سالانه ای حوزه به ترتیب ۳۰۲ میلی متر، ۱۴/۵ درجه سانتی گراد و ۱۰۴/۰ میلی متر است. اقلیم منطقه بر اساس روش دومارتن از نوع نیمه خشک می باشد . دشت ارسنجان فاقد جریان دائمی آب های سطحی است و سیلاب های حاصل از ریزش باران از دامنه ای کوه به سوی پهنه ای میانی دشت در آبراهه ها جریان یافته تا بخشی از سفره ای آب زیرزمینی را تغذیه کند. بر اساس گزارش های سازمان آب منطقه ای فارس، تعداد ۶۲۸ حلقه چاه با آبدهی سالانه ۸۸/۲۹ میلیون متر مکعب، ۱۵ دهنه چشمیه با آبدهی سالانه ۲/۸۶ میلیون متر مکعب و ۹ رشته قنات با آبدهی ۶/۱ میلیون متر مکعب وجود دارد که در مجموع حجم تخلیه ای کل از منابع آب زیرزمینی سالانه ۹۷/۲۵ میلیون متر مکعب می باشد. شکل (۱) نقشه ای منطقه ای مورد مطالعه را نشان می دهد.

در این مطالعه با توجه به اهداف پژوهش ۸۳ حلقه چاه در دشت ارسنجان به گونه ای تصادفی و با پراکنش مناسب انتخاب گردید. پس از انتخاب چاهها، در چهار نوبت دو مرحله ای در فصل های تابستان و پاییز سال ۱۳۸۶ به کمک بطری های نمونه برداری به حجم ۳۰۰CC نمونه هایی برداشت و pH و غلظت املاح محلول (TDS) تعیین گردید. گفتنی است که جهت تعیین TDS نمونه ها، پس از برداشت هر نمونه اندازه ای هدایت الکتریکی (EC) بر حسب میکرومیس بر سانتی متر قرائت و سپس مقدار TDS بر حسب میلی گرم بر لیتر از رابطه ای $TDS=0.64EC$ بدست آمد (مهدوی ۱۳۸۴).

همزمان با برداشت هر نمونه، مختصات جغرافیایی هر حلقه چاه به کمک GPS در سامانه ای UTM یادداشت گردید. پس از اعلام نتایج به وسیله ای آزمایشگاه ، مقادیر

منطقه ای مورد مطالعه ۳۵ میلیون نفر در معرض غلظت بالای آرسنیک (۵۰ میلی گرم بر لیتر) و ۵۰ میلیون نفر در معرض غلظت ۱۰ میلی گرم بر لیتر قرار دارند. تقی زاده مهرجردی و همکاران (۲۰۰۸) در مطالعه ای در دشت یزد ارسنجان به تحلیل مکانی برخی از ویژگی های SAR، EC، TH، TDS، IDW، کریجینگ و SO_4^{2-} و Cl^- با استفاده از سه روش کریجینگ بر اساس کوکریجینگ پرداختند. ارزیابی نتایج حاصله بر اساس معیار RMSE نشان داد که روش کریجینگ بر دو روش دیگر برتری داشته و در نهایت به عنوان روش نهایی و مناسب جهت تهیه ای نقشه ای ویژگی های کیفی آب های زیرزمینی منطقه انتخاب شد. بارکای و پاسارلا (۲۰۰۸) جهت تهیه ای نقشه ای خطر نیترات در دشت مادنا در ایتالیا از روش کریجینگ گسته و روش های شبیه سازی استفاده نمودند. نتایج نشان داد که روش کریجینگ گسته برای مطالعه ای خطر تخریب کیفیت آب های زیرزمینی مناسب است.

فتانی و همکاران (۲۰۰۸) در مطالعه کیفیت آب های زیرزمینی دشت های کشاورزی تریفا در شمال شرق مراکش از نظر اندازه ای نیترات آمونیوم و الودگی های باکترولوژیکی از روش کریجینگ معمولی برای مطالعه و پهنه بندی نقشه کیفی آب های زیرزمینی استفاده نمودند. نتایج آنها نشان دهنده ای تغییرات معنی دار در مقایسه با مطالعات قبلی بود و بیان نمودند که اگر هیچ نوع برنامه ای دراز مدت بازدارنده صورت نگیرد، توسعه ای اراضی کشاورزی در این مناطق باعث تخریب کیفیت آب های زیرزمینی می گردد.

هدف از این پژوهش تعیین و ارزیابی مناسبترین روش میان یابی به منظور مطالعه ای تغییرات کیفی و مکانی ویژگی های آب زیرزمینی از نظر اندازه ای PH و غلظت املاح محلول (TDS) در دشت ارسنجان واقع در شمال شرقی استان فارس می باشد.

مواد و روش ها

منطقه ای مورد مطالعه در این پژوهش دشت ارسنجان واقع در شمال شرقی استان فارس با وسعت

الف- دامنه‌ی تأثیر

فاصله‌ای که در آن متغیر نمای به حد ثابتی می‌رسد و به حالت خط افقی نزدیک می‌شود، دامنه یا شعاع تأثیر (R) نامیده می‌شود (شکل ۲). این دامنه محدوده‌ای را مشخص می‌کند که می‌توان از داده‌های موجود در آن، برای تخمین مقدار متغیر مجهول استفاده کرد. بدینه است که دامنه‌ی تأثیر بزرگتر دلالت بر پیوستگی مکانی گسترده‌تر دارد (حسنی پاک ۱۳۷۷).

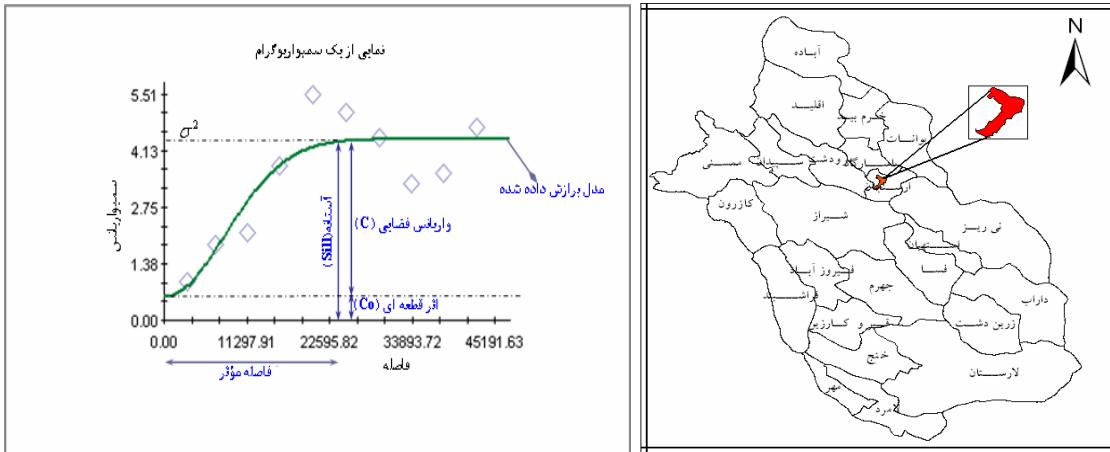
ب- سقف یا آستانه‌ی متغیر نمای

به مقدار ثابتی که متغیر نمای در دامنه‌ی تأثیر به آن می‌رسد، آستانه گفته می‌شود. مقدار آستانه برابر با واریانس کل تمام نمونه‌هایی است که در محاسبه‌ی تغییرنما بکار رفته‌اند (حسنی پاک ۱۳۷۷). در روش کریجینگ متغیر نمای هایی که به سقف مشخص می‌رسند، اهمیتی بیشتر دارند (شکل ۱). در مواردی متغیر نمای هایی بdst می‌آید که در محدوده‌ی فواصل مورد نظر تمایلی به نزدیک شدن به حد ثابتی ندارند. این متغیر نمای ها می‌توانند نشان دهنده‌ی وجود روند در داده‌ها و یا عدم ایستایی داده‌ها باشند.

متوسط هر عامل در نظر گرفته شد. در مرحله بعد تمامی داده‌های مربوط به هر عامل از نظر نرمال بودن به SPSS و سیله‌ی آرمون کلموگراف - اسپیرنف در محیط نرم بروزی شد. پس از انجام این مراحل برای تبدیل داده‌های نقطه‌ای یاد شده به داده‌های ناحیه‌ای در محیط نرم افزاری ARCGIS و ILWIS از روش‌های زمین آمار کریجینگ ساده و معمولی و روش‌های معین مانند عکس فاصله، تابع شعاعی، تخمین گر عام و تخمین گر موضعی استفاده گردید. به منظور تشریح پیوستگی مکانی متغیرها، نیم متغیرنما (متغیر نمای) داده‌ها به گونه‌ی جداگانه در محیط نرم افزاری GS⁺⁺ ترسیم گردید. سپس برای انتخاب روش مناسب میان یابی جهت تهیه نقشه تغییرات دشت ارسنجان از روش ارزیابی متقابل استفاده شد. در این روش یک نقطه به طور موقتی حذف شده و با اعمال روش مورد نظر برای آن نقطه، مقداری برآورد می‌گردد. سپس مقدار حذف شده به جای خود برگردانیده شده و برای سایر نقاط به صورت مجزا این برآورد صورت می‌گیرد. این کار برای هر یک از نقاط مشاهده‌ای تکرار می‌شود به گونه‌ای که در آخر به تعداد نقاط مشاهده‌ای R برآورد وجود خواهد داشت. سپس با استفاده از دو معیار RMSE و Rوش مناسب میانیابی تشخیص و نقشه‌ی تغییرات عامل‌های کیفی به گونه‌ی جداگانه ترسیم می‌شود.

ویژگی‌های متغیر نمای

هدف اصلی از محاسبه‌ی متغیر نمای این است که بتوان تغییرپذیری متغیر را نسبت به فاصله‌ی مکانی یا زمانی شناخت. برای این کار لازم است مجموع مربع تفاضل زوج نقاطی که به فاصله‌ی معلوم h از یکدیگر قرار دارند، محاسبه و در مقابل h رسم گردد (حسنی پاک ۱۳۷۷). شکل ۲ نمایی از یک نیم تغییرنما را نشان می‌دهد. هر تغییرنما دارای چند عامل مهم است که در زیر به آن پرداخته شده است.

شکل ۲- متغیر نمای و عامل های آن.

شکل ۱- موقعیت دشت ارسنجان بر روی نقشه.

نمود. معادله های مربوط به محاسبه‌ی آنها به قرار زیر است:

$$MBE = \frac{\sum_{i=1}^n [Z^*(x_i) - Z(x_i)]}{n}$$

$$MAE = \frac{\sum_{i=1}^n |Z^*(x_i) - Z(x_i)|}{n}$$

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n [Z^*(x_i) - Z(x_i)]^2}{n}}$$

که در آن‌ها:

n = تعداد نقاط مشاهده‌ای،

$Z^*(x_i)$ = مقدار برآورده بـر نقطه آم،

$Z(x_i)$ = مقدار مشاهده‌ای برای نقطه آم،

$\bar{Z}(x_i)$ = میانگین مقادیر مشاهده‌ای.

ج- اثر قطعه‌ای

مقدار متغیر نمای در مبدأ مختصات یعنی به ازای $h=0$ را اثر قطعه‌ای (C.) می‌نامند (شکل ۲). در حالت بهینه مقدار C. باید صفر باشد، اما در بیشتر مواقع بزرگتر از صفر است. در این حالت جزء تصادفی و یا غیر ساختاردار متغیر ظاهر می‌شود (حسنی پاک ۱۳۷۷).

روش ارزیابی صحت

برای انتخاب روش مناسب میان بابی از روش ارزیابی متقابل استفاده شده است. در این روش، در هر مرحله یک نقطه مشاهده‌ای حذف شده و با استفاده از سایر نقاط مشاهده‌ای، آن نقطه برآورد می‌شود. این کار برای تمامی نقاط مشاهده‌ای تکرار می‌شود، به گونه‌ای که در آخر به تعداد نقاط مشاهده‌ای، برآورد وجود خواهد داشت و در پایان با داشتن مقادیر واقعی و برآورد شده می‌توان خطای انحراف روش استفاده شده را برآورد نمود. معیارهایی گوناگون برای این کار وجود دارد که می‌توان به میانگین خطای مطلق (MAE)، میانگین خطای اریب یا انحراف (RMSE)، ریشه‌ی دوم میانگین مربع خطای (MBE) و ضریب تعیین مقادیر مشاهده‌ای و برآورده (R²) و ضریب همبستگی مقادیر مشاهده‌ای و برآورده (R) اشاره

نتایج

نتایج مربوط به آزمون نرمال بودن داده ها

نتایج مربوط به آزمون کلموگراف – اسمنیرنف نشان داد که داده های pH نرمال بوده ، اما داده های مربوط به TDS نرمال نبوده و لذا از لگاریتم داده های TDS که بهنجار هستند ، استفاده شد. گفتنی است که شرط بهنجار

بودن فقط برای روش های میان یابی کریجینگ ساده و کریجینگ معمولی بوده و برای روش های معین شرط نمی باشد . جدول ۱ مقادیر برخی از آماره های TDS در دو حالت لگاریتمی و غیر لگاریتمی و جدول ۲ مقادیر برخی از آماره های مربوط به داده های pH را نشان می دهد.

جدول ۱- مقادیر برخی از آماره های TDS در دو حالت لگاریتمی و غیر لگاریتمی.

کشیدگی	چولگی	کمینه	بیشینه	انحراف معیار	میانگین نمونه ها	تعداد نمونه	آماره	عامل	
								TDS	TDS (لگاریتمی)
۴/۱۸	۲/۰۶	۳۲۲/۵۶	۳۶۴۱/۶۰	۷۳۱/۸۹	۱۰۲۶/۹۵	۸۳			
۰/۱۲	۰/۷۸	۲/۵۱	۳/۵۶	۰/۲۵	۲/۹۳	۸۳			

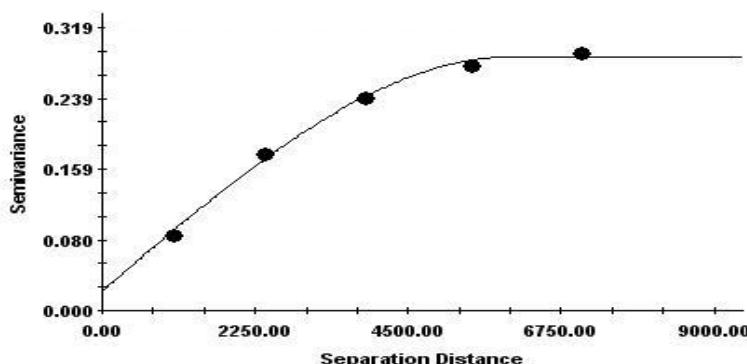
جدول ۲- مقادیر برخی از آماره های مربوط به داده های pH.

کشیدگی	چولگی	کمینه	بیشینه	انحراف معیار	میانگین نمونه ها	تعداد نمونه	آماره	عامل	
								pH	
۳/۴۰	-۱/۶۹	۶/۵۸	۷/۶۸	۰/۲۱	۷/۴۳	۸۳			

نشان می دهد . با توجه به جداول ۴ و ۵ چون روش کریجینگ ساده نسبت به سایر روش ها دارای R بالاتر و RMSE پائین تر است ، لذا روش کریجینگ ساده به عنوان روش مناسب جهت تهیه ای نقشه ای تغییرات مقادیر TDS در دشت ارسنجان انتخاب می شود. شکل ۴ نقشه ای تغییرات مقادیر TDS براساس روش کریجینگ ساده و شکل ۵ نقشه ای هم آب های زیر زمینی دشت ارسنجان را نشان می دهد.

تحلیل متغیر نمای TDS

از تحلیل نیمه متغیر نمای این عامل نتیجه می گیریم که شبیه متغیر نمای تجربی و شبیه برآذش داده باشد. شکل (۳) متغیر نمای تجربی و شبیه برآذش داده شده بر آن را برای حالت تبدیل لگاریتمی نشان می دهد. جدول ۳ نیز عامل های متغیر نمای TDS را نشان می دهد. جداول ۴ و ۵ مقادیر R و RMSE را برای هر یک از روش های معین و کریجینگ برای عامل TDS

شکل ۳- متغیر نمای تجربی TDS

جدول ۳- عامل‌های مربوط به متغیر نمای TDS.

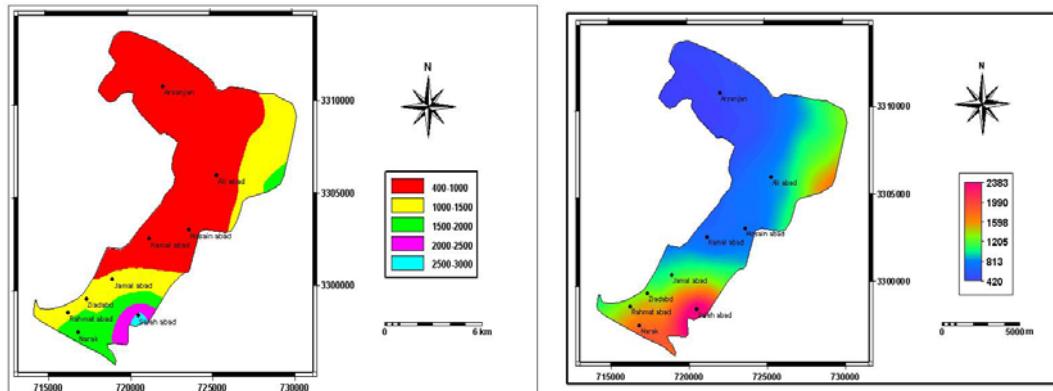
شبعان تأثیر (m)	آستانه	اثر قطعه‌ای	شبیه
۶۰۳۰	۰/۲۸۵	۰/۰۲۲	کروی

جدول ۴- مقادیر R و RMSE برای هر یک از روش‌های معین برای عامل TDS.

RMSE	R	روش
۴۹۰/۵	۰/۷۵۳	عكس فاصله (IDW)
۴۷۴/۶	۰/۷۵۸	تابع شعاعی (RBF)
۵۷۶/۳	۰/۶۲۱	تخمین گر عام (GPI)
۵۳۳/۲	۰/۷۰۳	تخمین گر موضعی (LPI)

جدول ۵- مقادیر R و RMSE برای هر یک از روش‌های کریجینگ برای عامل TDS.

RMSE	R	روش
۴۶۳/۹	۰/۷۷۰	کریجینگ ساده (SK)
۴۷۹/۴	۰/۷۵۴	کریجینگ معمولی (OK)

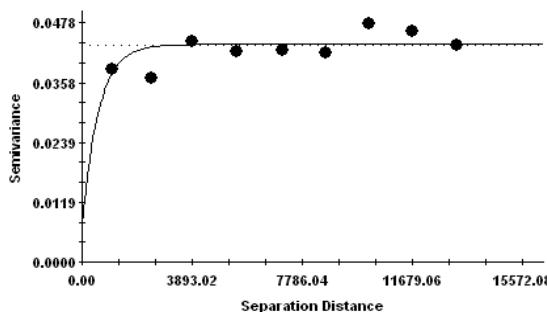
شکل ۵- نقشه‌ی هم تغییرات TDS آب‌های زیرزمینی دشت ارسنجان.

شکل ۴- نقشه‌ی تغییرات TDS آب‌های زیرزمینی دشت ارسنجان.

جداول ۷ و ۸ مشاهده می شود که روش کریجینگ معمولی دارای R بالاتر و RMSE پایین تر نسبت به سایر روش های میان یابی بوده و لذا به عنوان روش مناسب میان یابی در تهیه ای نقشه هی تغییرات pH در دشت ارسنجان برگزیده می شود. شکل ۷ نقشه هی تغییرات مقادیر pH به روش کریجینگ معمولی و شکل ۸ نقشه هی هم pH آب های زیرزمینی در دشت ارسنجان را نشان می دهد.

تحلیل متغیر نمای pH

از تحلیل نیمه متغیر نمای این عامل نتیجه گیری می گردد که شبیه متغیر نمای بدست آمده نمایی می باشد. شکل ۶ متغیر نمای تجربی و شبیه برازش یافته بر آن را نشان می دهد. جدول ۶ نیز عامل های متغیر نمای pH را نشان می دهد. مقادیر مربوط به R و RMSE داده های pH برای روش های معین و کریجینگ در جداول ۷ و ۸ آورده شده است. با توجه به

شکل ۶- متغیر نمای تجربی pH.

جدول ۶- عامل های مربوط به متغیر نمای داده های pH.

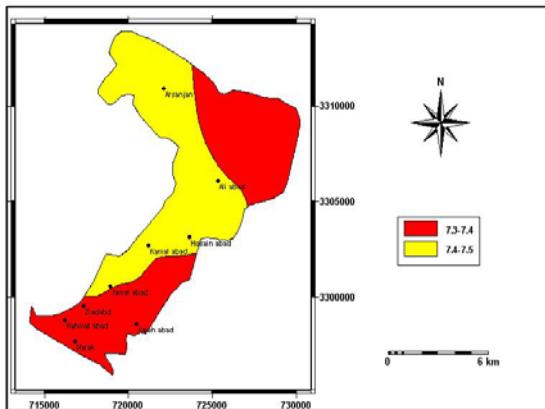
شبیه	اثر قطعه ای	آستانه	شعاع تأثیر (m)
نمایی	+/- ۰.۷	+/- ۴۳	۱۷۱۰

جدول ۷- مقادیر R و RMSE هر یک از روش های معین برای داده های pH.

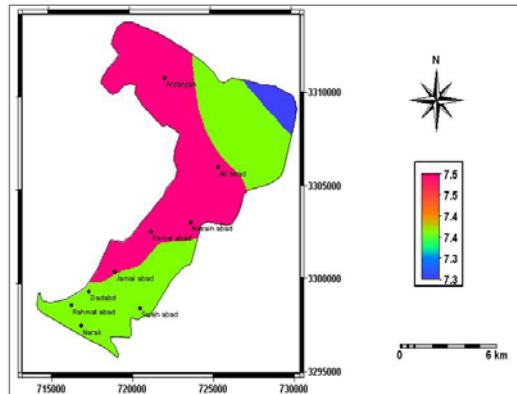
روش	R	RMSE
(IDW)	+/- ۱۳۴	+/- ۲۲۱
(RBF)	+/- ۲۲۷	+/- ۲۰۱
(GPI)	+/- ۲۱۰	+/- ۲۰۴
(LPI)	+/- ۲۲۴	+/- ۲۱۲

جدول ۸- مقادیر R و RMSE هر یک از روش‌های کریجینگ برای داده‌های pH

روش	R	RMSE
کریجینگ ساده (SK)	۰/۲۱۹	۰/۲۰۲
کریجینگ معمولی (OK)	۰/۲۷۰	۰/۲۰۰

شکل ۸- نقشه pH آب‌های زیرزمینی در دشت ارسنجان.

شکل ۷- نقشه تغییرات pH آب‌های زیرزمینی بر اساس روش کریجینگ معمولی در دشت ارسنجان.

(RBF) نسبت به سایر روش‌های معین به دلیل بالاتر بودن مقدار R و پائین‌تر بودن مقدار RMSE (RMSE = ۰/۷۴/۶ و R = ۰/۷۵۸) (RMSE = ۰/۷۴ و R = ۰/۷۷) نسبت به سایر روش‌های دیگر بهتر است. با مقایسه‌ی دو روش RBF و SK نتیجه گیری می‌شود که روش SK به دلیل بالاتر بودن R و پائین‌تر بودن RMSE (جدول ۴) نسبت به روش RBF ارجحیت داشته و لذا به عنوان روش نهایی در تهیه‌ی نقشه‌ی تغییرات TDS در منطقه انتخاب می‌شود.

نتایج بدست آمده از جدول ۷ نیز نشان داد که روش تابع شعاعی (RBF) در بین روش‌های معین به دلیل داشتن R بالاتر و RMSE = ۰/۲۲۷ و

بحث و نتیجه گیری

مدیریت بهینه‌ی منابع آبی و حفظ و ارتقای کیفیت آنها نیازمند وجود داده‌هادر زمینه‌ی موقعیت، مقدار و پراکنش عامل‌های شیمیایی آب در یک منطقه‌ی جغرافیایی معین می‌باشد. هدف از انجام این پژوهش تعیین مناسبترین روش میان یا به منظور بررسی و تحلیل مکانی اندازه‌ی تغییرات برخی ویژگی‌های کیفی آب‌های زیرزمینی دشت ارسنجان بود. بدین منظور از روش‌های زمین آمار مانند روش‌های کریجینگ معمولی (OK) و کریجینگ ساده (SK) و روش‌های معین مانند عکس فاصله (IDW)، تابع شعاعی (RBF)، تخمین گر موضعی (LPI) و تخمین گر عام (GPI) استفاده گردید. نتایج نشان داد که از بین روش‌های معین جهت تهیه نقشه‌ی تغییرات TDS در منطقه، روش تابع شعاعی

$\text{RMSE} = 0.201$ جهت تهیه ی نقشه ی تغییرات pH در منطقه مناسب است . افزون بر این با مراجعه به جدول (۸) مشخص شد که در بین روش های گوناگون کریجینگ، روش کریجینگ معمولی (OK) با داشتن $R = 0.276$ و $\text{RMSE} = 0.206$ بالاتر و RMSE نسبت به سایر روش های دیگر جهت تهیه ی نقشه تغییرات pH برتری دارد. در نهایت از مقایسه ۲ روش OK و RBF نتیجه گیری می شود که روش RBF جهت تهیه نقشه تغییرات pH در منطقه به دلیل OK بالاتر و RMSE پایین تر نسبت به روش ارجحیت داشته و به عنوان روش نهایی میان یابی انتخاب می گردد. نتایج بدست آمده از این پژوهش با نتایج پژوهشگرانی مانند زهتابیان و همکاران (۱۳۸۶)، کرسیک (۱۹۹۷)، جاگر (۱۹۹۰) و احمد (۲۰۰۲)، تقی زاده (۲۰۰۸) و همکاران (۲۰۰۸)، بارکای و پاسارلا (۲۰۰۸) و فتائی و همکاران (۲۰۰۸) که در بخش پیشگفتار به آنها اشاره شد، همخوانی دارد. پژوهشگران بالا روش های زمین آمار ، مانند کریجینگ معمولی ، ساده، گسته و کوکریجینگ را به عنوان ابزار مناسب جهت مطالعه کیفیت آب های زیرزمینی و نقشه بندی آنها در مناطق گوناگون جهان پیشنهاد کرده بودند که نتایج بدست آمده از این پژوهش نیز بیانگر نظر آنهاست.

منابع:

- حسنی پاک ع. ۱۳۷۷. زمین آمار (ژئواستاتیستیک). انتشارات دانشگاه تهران. چاپ اول.
- زهتابیان غ، محمد عسکری ح. ۱۳۸۶. طرح تحقیقاتی بررسی و تحلیل مکانی خصوصیات کیفی آبهای زیرزمینی در حوزه آبخیز گرمسار. دانشگاه تهران.
- مهدوی م. ۱۳۸۴. هیدرولوژی کاربردی. جلد دوم. انتشارات دانشگاه تهران.
- نظری زاده ف، ارشادیان ب، زند وکیلی ک. ۱۳۸۵. بررسی تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی دشت بالارود در استان خوزستان. اولین همایش منطقه‌ای بهره برداری بهینه از منابع آب حوزه‌های کارون و زاینده رود. دانشگاه شهرکرد. صفحات ۱۲۳۶ تا ۱۲۴۰.
- Ahmed S. 2002. Groundwater monitoring network design: Application of geostatistics with a few case studies from a granitic aquifer in a semi-arid region. in: Groundwater Hydrology, M.M. Sherif, V.P. Singh and M. Al-Rashed (Eds.), Balkema, Tokyo, Japan. 2: 37-57.
- Barcaen E, Passarella G. 2008. Spatial evaluation of the risk of groundwater quality degradation: A comparison between disjunctive kriging and geostatistical simulation , Journal of Environmental Monitoring and Assessment.133: 261-273.
- Fetouani S, Sbaa M, Vanclrooster M, Bendra, B. 2008. Assessing groundwater quality in the irrigated plain of Triffa (Nnorth-east Morocco). Journal of Agricultural Water Management 95: 133-142.
- Gaus I, Kinniburgh D.G, Talbot J.C, Webster, R. 2003. Geostatistical analysis of arsenic concentration in groundwater in Bangladesh using disjunctive kriging. Environmental Geology 44: 939-948.
- Jager N. 1990. Hydrogeology and groundwater simulation. Lewis Publishers.
- Johansson B, Chen D. 2003. The influence, of mind and topography on precipitation distribution in Sweden: Statistical analysis and modeling. International Journal of Climatology 23: 1523-1535.
- Kresic N. 1997. Hydrogeology and Groundwater Modeling. Lewis Publishers.
- Taghizadeh Mehrjerdi R, Zareian M, Mahmodi Sh, Heidari A. 2008. Spatial distribution of groundwater quality with geostatistics (Case study: Yazd-Ardakan plain).World Applied Science Journal. 4(1): 9-17.